

Ang Basahon ni Daniel - Gatus Kapitoan ug Upat

Mga Panan-awong Profetiko ug mga Langitnong Pagpadayag: Pagsabot sa Panan-awon ni Daniel ug sa mga Kahulogan Niini alang sa Kataposang mga Adlaw

Jeff Pippenger

2024-04-04

Samtang atong hisgutan ang ikatulong gubat pinaagi sa mga proxy, nga girepresentahan sa mga bersikulo trese hangtod kinse, pahinumdoman nato ang atong kaugalingon sa mga butang nga miuna niining mga bersikuloha. Sa kapitulo diyes, nadawat ni Daniel ang iyang katapusang panan-awon, ug sa pagbuhat niana giila siya nga nakasabut sa sulodnon ug sa gawasnon nga mga panan-awong matagnaon. Ang Hebreohanong pulong nga “dabar,” nga nagkahulugang “pulong,” gihubad nga “butang.” Sa kapitulo nuwebe, sa dihang mianhi si Gabriel aron pasabton si Daniel sa panan-awon sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga adlaw, ang Hebreohanong pulong nga “dabar” gihubad nga “butang.”

Oo, samtang nagsulti pa ako diha sa pag-ampo, ang tawo nga si Gabriel, nga akong nakita sa panan-awon sa sinugdan, nga gipalupad sa dakong kapaspason, mihikap kanako sa may takna sa halad sa hapon. Ug iyang gipahibalo kanako, ug nakigsulti siya kanako, ug miingon, O Daniel, mianhi na ako karon aron sa paghatag kanimo ug kaalam ug pagsabot. Sa sinugdan sa imong mga pangamuyo migula ang sugo, ug mianhi ako aron sa pagpakita niini kanimo; kay ikaw hinigugma pag-ayo: busa sabta ang butang, ug palandongang ang panan-awon. Daniel 9:21–23.

Sa dihang giingnan ni Gabriel si Daniel nga “sabta ang butang, ug palandongang ang panan-awon,” ang Hebreohanon nga pulong nga “biyn” gihubad ingon nga “sabta” ug usab ingon nga “palandongang.” Ang maong pulong nagkahulogan sa paglain sa hunahuna. Gipahibalo ni Gabriel si Daniel nga maghimo siya ug usa ka paglain sa hunahuna tali sa “dabar” nga gihubad nga “butang” ug sa “mareh,” nga gihubad nga “panan-awon.” Aron masabtan ang paghubad nga gihatag ni Gabriel kang Daniel mahitungod sa tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig, si Daniel kinahanglan nga maila ang kalainan tali sa matagnaong panan-awon nga girepresentahan ingon nga “butang” ug sa matagnaong “mareh” nga panan-awon. Ang “butang,” nga mao ang “dabar,” nga nagkahulogan ug pulong, nagrepresentar sa gawasnong linya sa tagna, ug ang “mareh” nga panan-awon nagrepresentar sa sulodnong linya sa tagna.

Sa Daniel kapitulo 10, ang unang kamatuoran nga gipadayag ngadto sa estudyante sa tagna mao nga si Daniel nagrepresentar sa katawhan sa Dios sa katapusang mga adlaw nga nakasabot sa sulodnon ug sa gawasnon nga mga linya sa tagna.

Sa ikatulong tuig ni Ciro nga hari sa Persia, usa ka butang gipadayag kang Daniel, nga ang ngalan gitawag ug Belteshazzar; ug ang butang tinuod, apan ang gitakdang panahon hataas: ug

iyang nasabtan ang butang, ug may pagsabut siya sa panan-awon. Daniel 10:1.

Ang “butang” mao ang Hebreohanon nga pulong nga “dabar,” ug ang “panan-awon” mao ang “mareh” nga panan-awon. Ingon nga usa ka manalagna, si Daniel nagrepresentar sa katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw, kansang hingpit nga katumanan mao ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang ikatulong tuig ni Ciro nagbutang kang Daniel sa linya sa reporma nga nagsugod sa panahon sa katapusan niadtong 1989. Niadtong “mga adlaw,” nga nagrepresentar sa kasaysayan gikan sa 1989 ngadto sa hapit na moabot nga balaod sa Dominggo sa Estados Unidos, si Daniel nagbakho sulod sa tulo ka semana. Sa linya sa reporma sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ang panahon sa pagbangotan nagtimaan sa tulo ug tunga ka adlaw diin ang duha ka mga saksi sa Pinadayag kapitulo onse patay diha sa dalan. Ang dalan nianang dakong siyudad sa Sodoma ug Egipto, diin usab ang atong Ginoo gilansang sa krus, mao usab ang walog ni Ezequiel sa mga uga nga bukog nga patay.

Sa ikanapulo nga kapitulo, si Daniel gibag-o ngadto sa dagway ni Cristo, ug gihikap sa makapito sa tulo ka higayon sa wala pa ihubad ni Gabriel ang panan-awon nga nakita ni Daniel. Ang panan-awon nagpatungha og pagbulag sa duha ka matang sa mga magsisimba. Ang walay-kataposang maayong balita sa kanunay nagpatungha og duha ka matang sa mga magsisimba. Si Daniel nagrepresentar sa matang sa mga magsisimba nga gihulagway ingon nga usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, sukwahi sa matang nga mikalagiw sa kahadlok gikan sa panan-awon.

Sa wala pa ang kapitulo napulo, tulo ka higayon nga mianhi si Gabriel kang Daniel aron sa paghubad sa usa ka panan-awon. Gihubad niya ang mga panan-awon sa mga kapitulo pito ug walo, nga naglarawan sa mga gingharian sa panagna sa Biblia diha sa ilang politikanhong pagpakita (kapitulo pito), ug sa ilang relihiyosong pagpakita (kapitulo walo). Unya sa kapitulo siyam gihubad ni Gabriel ang tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig. Miabot si Gabriel sa kapitulo napulo aron tapuson ang paghubad nga nahibiling dili kompleto sa kapitulo siyam, ug sa paghatag kang Daniel sa hubad sa panan-awon nga maoy nakapamugna sa duha ka matang sa mga magsisimba. Una, gihatagan ni Gabriel si Daniel og kinatibuk-ang pagtan-aw sa panan-awon diha sa bersikulo katorse.

Karon mianhi ako aron pasabton ikaw sa mahitabo sa imong katawhan sa ulahing mga adlaw; kay ang panan-awon alang pa sa daghang mga adlaw. Daniel 10:14.

Ang panan-awon mahitungod kang Cristo, nga nakamugna ug duha ka hut-ong sa mga magsisimba, nagrepresentar sa mahitabo sa katawohan sa Dios sa kaulahiang mga adlaw. Ang paghubad sa kapitulo pito ug walo maoy paghubad sa kasaysayan nga girepresentahan sa pagtungha ug pagkapukan sa mga gingharian sa tagna sa Biblia, ingon sa gihulagway sa mananap nga ihalas ug sa mga mananap sa santuwaryo matag usa. Ang paghubad sa kapitulo siyam mao ang masinsing paglatid sa nagkalainlaing mga tagnaong yugto sa panahon nga girepresentahan sulod sa tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig. Sa usa ka paagi, ang panan-awon sa mahimayaong Cristo sa kapitulo napulo nagrepresentar sa mahitabo sa katawohan sa Dios sa kaulahiang mga adlaw. Sa dili pa magsugod si Gabriel sa masinsing paglatid sa kasaysayan, nga mao ang paghubad

sa panan-awon sa mahimayaong Cristo, iyang gipahinumdoman si Daniel nga iyang gisuginlan na si Daniel kon unsa ang girepresentahan sa maong paghubad.

Unya miingon siya, Nasayod ba ikaw ngano nga mianhi ako kanimo? Ug karon mobalik ako aron makig-away sa principe sa Persia; ug sa diha nga makalakaw na ako, ania karon, moabot ang principe sa Grecia. Daniel 10:20.

Gipahinumdom ni Gabriel si Daniel nga iyang gisultihan si Daniel sa bersikulo katorse nga siya mianhi aron pasabton si Daniel mahitungod sa mahitabo sa katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw, ug gipaabut niya nga ibutang ni Daniel ang mosunod nga pagpasundayag sa propetikong kasaysayan sulod niana nga konteksto. Si Daniel nangita ug piho nga pagsabot sukad sa unang adlaw nga nagsugod siya sa pagbangotan.

Unya miingon siya kanako, Ayaw kahadlok, Daniel: kay sukad sa nahaunang adlaw nga gituyo mo sa imong kasingkasing ang pagsabot, ug sa pagpaubos sa imong kaugalingon sa atubangan sa imong Dios, ang imong mga pulong nadungog na, ug mianhi ako tungod sa imong mga pulong. Apan ang prinsipal sa gingharian sa Persia misukol kanako sulod sa kaluhaan ug usa ka adlaw: apan, tan-awa, si Michael, usa sa mga pangulong prinsipal, mianhi aron sa pagtabang kanako; ug mipabilin ako didto uban sa mga hari sa Persia. Daniel 10:12, 13.

Human sa tulo ka semana nga pagbangutan ni Daniel, nakita niya ang panan-awon ni Cristo, nga sa paagi sa tagna nahiuyon sa panan-awon ni Cristo nga nasaksihan ni Juan didto sa Patmos.

“Walay ubos pa kay sa Anak sa Dios ang nagpakita kang Daniel. Kining paghulagway susama niadtong gihatag ni Juan sa dihang si Cristo gipadayag kaniya didto sa Isla sa Patmos. Ang atong Ginoo karon mianhi uban sa laing langitnong mensahero aron tudloan si Daniel mahitungod sa mahitabo sa kaulahian nga mga adlaw. Kining kahibalo gihatag kang Daniel ug gisulat pinaagi sa inspirasyon alang kanato nga maoy giabtan sa mga kinatumyan sa kalibotan.”

“Ang dagkung mga kamatuoran nga gipadayag sa Manunubos sa kalibotan alang kanila nga mangita sa kamatuoran ingon sa tinagong mga bahandi. Si Daniel usa ka tigulang na nga tawo. Ang iyang kinabuhi milabay taliwala sa mga pagpanghaylo sa usa ka pagano nga korte, ang iyang hunahuna napalibotan sa mga buluhaton sa usa ka dakung imperyo; apan mitalikod siya gikan niining tanan aron pagsakiton ang iyang kalag sa atubangan sa Dios, ug mangita sa kahibalo sa mga katuyoan sa Labing Hataas. Ug isip tubag sa iyang mga pangamuyo, ang kahayag gikan sa langitnong mga sawang gipahibalo alang kanila nga mangabuhi sa ulahing mga adlaw. Busa, uban sa unsa kaligdong gayud nga kinahanglan kita mangita sa Dios, aron iyang ablihan ang atong pagsabot sa pag-ilalum sa mga kamatuoran nga gidala nganhi kanato gikan sa Langit.”

“‘Ug si ako lamang nga si Daniel ang nakakita sa panan-awon; kay ang mga tawo nga kauban ko wala makakita sa panan-awon; apan usa ka dakung pagkurog miabut kanila, aron sila mikalagiw ug nanago sa ilang kaugalingon.... Ug walay kusog nga nahibilin kanako; kay ang akong katahum sa sulod nako nahimong pagkadunot, ug wala gayud akoy nabiling kusog.’ Mao kana ang mahimong kasinatian sa matag-usa nga tinuod nga gibalaan. Kon labi pang

masanag ang ilang pagtan-aw sa pagkadaku, himaya, ug kahingpitan ni Cristo, labi usab nilang makita sa kasanag ang ilang kaugalingong kaluyahon ug kakulang. Wala silay kahilig sa pag-angkon ug kinaiya nga walay sala; kadtong sa ilang kaugalingon nagpakita nga matarung ug matahum, sa pagtandi sa kaputli ug himaya ni Cristo, makita lamang nga dili takus ug madunoton. Sa dihang ang mga tawo nahimulag gikan sa Dios, sa dihang hilabihan kaklaro ang ilang pagtan-aw kang Cristo, nan sila moingon, ‘Ako walay sala; ako gibalaan.’”

“Unya si Gabriel mipakita sa propeta, ug miingon kaniya sa ingon niini; ‘O Daniel, tawo nga hinigugma kaayo, sabta ang mga pulong nga akong isulti kanimo, ug tumindog nga matarong; kay kanimo ako karon gipadala. Ug sa diha nga naisulti na niya kanako kining pulonga, mitindog ako nga nagkurog. Unya miingon siya kanako, Ayaw kahadlok, Daniel; kay sukad sa unang adlaw nga gitumong mo ang imong kasingkasing sa pagsabut, ug sa pagpaubos sa imong kaugalingon sa atubangan sa imong Dios, nadungog ang imong mga pulong, ug mianhi ako tungod sa imong mga pulong.’”

“Pagkadaku sa kadungganang nga gipakita kang Daniel sa Kamahalangdon sa Langit! Gipalig-on Niya sa kadasig ang Iyang nagakurog nga alagad, ug gipasalig siya nga ang iyang pag-ampo nadungog sa Langit, ug nga ingon nga tubag nianang mainiton nga pangamuyo, ang manulonda nga si Gabriel gipadala aron matandog ang kasingkasing sa hari sa Persia. Ang monarka misukol sa mga pagdani sa Espiritu sa Dios sulod sa tulo ka semana samtang si Daniel nagpuasa ug nagaampo, apan ang Prinsipe sa Langit, ang arkanghel nga si Miguel, gipadala aron iliso ang kasingkasing sa masukihon nga hari aron mohimo siya ug usa ka tin-aw nga lakang sa pagtubag sa pag-ampo ni Daniel.”

“Ug sa diha nga nakasulti siya kanako niadtong maong mga pulonga, gipaubos ko ang akong nawong ngadto sa yuta, ug napahilom ako. Ug ania karon, usa nga sama sa dagway sa mga anak sa mga tawo mihikap sa akong mga ngabil.... Ug miingon, O tawo nga hinigugma pag-ayo, ayaw kahadlok: ang kalinaw maanaa kanimo; magmalig-on ka, oo, magmalig-on ka. Ug sa diha nga nakasulti siya kanako, napalig-on ako, ug miingon, Pasultiha ang akong ginoo; kay gipalig-on mo ako.’ Daku kaayo ang balaanong himaya nga gipadayag kang Daniel nga dili niya maantus ang pagtan-aw niini. Unya ang mensahero sa Langit mitabon sa kasilaw sa iyang presensya ug mitungha sa atubangan sa manalagna ingon nga ‘usa nga sama sa dagway sa mga anak sa mga tawo.’ Pinaagi sa iyang balaanong gahum gipalig-on niya kining tawhana nga matarung ug may pagtuo, aron mapatalinghugan ang mensahe nga gipadala kaniya gikan sa Dios.

“Si Daniel usa ka matinud-anong ulipon sa Labing Hataas. Ang iyang taas nga kinabuhi napuno sa halangdong mga buhat sa pag-alagad alang sa iyang Agalon. Ang kaputli sa iyang kinaiya, ug ang iyang dili matarog nga pagkamatinumanon, matupngan lamang sa iyang pagkamapaubsanon sa kasingkasing ug sa iyang pagkamasinulob-on sa atubangan sa Dios. Atong usbon, Ang kinabuhi ni Daniel usa ka giinspirar nga ilustrasyon sa tinuod nga pagkabalaan.” Review and Herald, Pebrero 8, 1881.

Ang kasinatian ni Daniel diha sa ikanapulo nga kapitulo nagrepresentar sa katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw, nga sama kang Daniel ug Juan, nakasabut sa Pinadayag ni Jesu-Cristo. Ang yawi sa pagbutang kang Daniel sulod sa propetikong kasaysayan diin nahimutang ang iyang

kasinatian napasukad sa kamatuoran nga siya nagbangutan, ug nga si Miguel gipadala sa katapusan sa kaluhaan ug usa ka adlaw. Sa nahaunang bersikulo, gitala ni Daniel nga siya nakasabot sa duha ka panan-awon sa tagna, ang sulodnon ug ang gawasnon. Sa wala pa ang kaluhaan ug usa ka adlaw, si Daniel may dili pa hingpit nga pagsabot sa duha ka panan-awon, apan pinaagi sa paghubad ni Gabriel, si Daniel hingpit nga nakasabot sa “butang” ug sa “panan-awon” ingon nga nagkalainlaing mga pinadayag.

“Samtang nagkaduol ang panahon sa pagtapos sa kapinuhan sa kapitoan ka tuig, ang hunahuna ni Daniel napuno sa dakong kabalaka tungod sa mga tagna ni Jeremias. Iyang nakita nga haduol na ang panahon nga ang Dios mohatag pag-usab ug usa ka pagsulay sa Iyang piniling katawohan; ug pinaagi sa pagpuasa, pagpaubos sa kaugalingon, ug pag-ampo, siya nagpakilooy sa Dios sa Langit alang sa Israel, pinaagi niining mga pulonga: ‘O Ginoo, ang daku ug makahahadlok nga Dios, nga nagabantay sa tugon ug kalooy ngadto kanila nga nahigugma Kaniya, ug ngadto kanila nga nagtuman sa Iyang mga sugo’; kami nakasala, ug nakahimo ug kasal-anan, ug nagbuhat ug dautan, ug misukol, bisan pa gani pinaagi sa pagbiya sa Imong mga lagda ug sa Imong mga paghukom; ni naminaw kami sa Imong mga alagad nga mga manalagna, nga misulti sa Imong ngalan ngadto sa among mga hari, sa among mga prinsipe, ug sa among mga amahan, ug ngadto sa tanang katawohan sa yuta.”

“Timan-i kining mga pulonga. Si Daniel wala magmantala sa iyang kaugalingong pagkamatinumanon atubangan sa Ginoo. Imbis nga moangkon nga siya putli ug balaan, giila niya ang iyang kaugalingon nga kauban sa tinuod nga mga makasasala sa Israel. Ang kaalam nga gihatag sa Dios kaniya labaw kaayo sa kaalam sa mga manggialamon sa kalibutan maingon nga ang kahayag sa adlaw nga nagdan-ag sa kalangitan sa udto mas masanag pa kay sa labing maluya nga bitoon. Apan palandunga ang pag-ampo nga migula gikan sa mga ngabil niining tawhana nga gipaboran pag-ayo sa Langit. Diha sa hilabihang pagpaubos, uban sa mga luha, ug uban sa pagginisi sa kasingkasing, siya nagpakilooy alang sa iyang kaugalingon ug alang sa iyang katawhan. Iyang gibuksan ang iyang kalag sa atubangan sa Dios, nga nagasugid sa iyang kaugalingong kahugawan, ug nagaila sa pagkadaku ug pagkahalangdon sa Ginoo.”

“Pagkamainiton ug pagkamasingkamoton ang nagailhan sa iyang mga pangamuyo! Siya nagakahiduol ug labi pa sa Dios. Ang kamot sa pagtoo gituy-od paingon sa itaas aron mokuopot sa dili mapakyas nga mga saad sa Labing Halangdon. Ang iyang kalag nakigbisog diha sa kasakit. Ug aduna siya’y pamatuod nga ang iyang pag-ampo nadungog. Gibati niya nga iya ang kadaugan. Kon kita ingon nga usa ka katawhan magaampo sama sa pag-ampo ni Daniel, ug makigbisog sama sa iyang pakigbisog, nga magpaubos sa atong mga kalag sa atubangan sa Dios, atong mahibaloan ang tin-awng mga tubag sa atong mga pangamuyo sama sa gihatag kang Daniel. Pamati-a kon giunsa niya pagduso ang iyang baruganan sa hukmanan sa Langit:

“O akong Dios, ikiling ang imong dungan, ug pamatia; bukha ang imong mga mata, ug tan-awa ang among mga pagkalaglag, ug ang siyudad nga gitawag sa imong ngalan; kay wala kami magpresentar sa among mga pag-ampo sa atubangan mo tungod sa among mga pagkamatarong, kondili tungod sa imong dakong mga kalooy. O Ginoo, pamatia; O Ginoo, pasayloa; O Ginoo, pamatia ug buhata; ayaw paglangana, tungod sa imong kaugalingon, O akong Dios; kay ang imong siyudad ug ang imong katawohan gitawag sa imong ngalan. Ug

samtang ako nagsulti ug nagaampo, ug nagsugid sa akong sala ug sa sala sa akong katawohan, ... bisan ang tawo nga si Gabriel, nga akong nakita sa panan-awon sa sinugdan, nga gipapalupad sa matulin kaayo, mihikap kanako sa may panahon sa halad sa kahaponon.”

“Samtang ang pag-ampo ni Daniel nagapadayon sa pagpataas, ang manulonda nga si Gabriel miabot nga mikunsad gikan sa langitnong mga sawang, aron sa pagsulti kaniya nga ang iyang mga pangamuyo nadungog ug gitubag. Kining gamhanang manulonda gisugo aron sa paghatag kaniya og kaalam ug pagsabot,—aron sa pag-abli sa atubangan niya sa mga tinago sa umaabot nga mga kapanahonan. Busa, samtang siya sa tinuoray nagapangita sa pagkahibalo ug pagsabot sa kamatuoran, si Daniel gidala ngadto sa pakig-ambit sa tinugyanan nga mensahero sa Langit.”

“Ang tawo sa Dios nagaampo, dili alang sa usa ka kalit nga pagsaka sa malipayong pagbati, kondili alang sa kahibalo sa balaan nga kabubut-on. Ug gitinguha niya kining kahibaloa, dili lamang alang sa iyang kaugalingon, kondili alang sa iyang katawhan. Ang iyang daku nga kabug-at sa kasingkasing alang sa Israel, nga wala, sa labing mahigpit nga diwa, nagtuman sa balaod sa Dios. Giila niya nga ang tanan nilang mga kaalautan miabut ibabaw kanila ingon nga sangputanan sa ilang mga paglapas batok nianang balaan nga balaod. Siya nagaingon, ‘Nakasaad kami, nakabuhat kami ug kadautan.... Tungod sa among mga sala ug tungod sa kasal-anan sa among mga amahan, ang Jerusalem ug ang imong katawhan nahimong usa ka kaulawan sa tanan nga nagalibot kanamo.’ Nawala kanila ang ilang pinasahi, balaan nga kinaiya ingon nga pinili nga katawhan sa Dios. ‘Busa karon, Oh among Dios, pamatia ang pag-ampo sa imong alagad, ug ang iyang mga pangamuyo, ug pasidlaka ang imong nawong ibabaw sa imong santuwaryo nga nagun-ob.’ Ang kasingkasing ni Daniel milingi uban sa mapintas nga handum ngadto sa nagun-ob nga santuwaryo sa Dios. Nahibalo siya nga ang kauswagan niini mapasig-uli lamang kon ang Israel maghinulsol sa ilang mga paglapas sa balaod sa Dios, ug mahimong mapaubsanon, matinumanon, ug masinugtanon.

Agig tubag sa iyang paghangyo, si Daniel midawat dili lamang sa kahayag ug kamatuoran nga labing gikinahanglan niya ug sa iyang katawhan, kondili usab sa usa ka panan-aw sa dagkung mga hitabo sa umalabot, bisan hangtod sa pag-abot sa Manunubos sa kalibotan. Kadtong nagaangkon nga sila gibalaan na, samtang wala silay tinguha sa pagsusi sa mga Kasulatan, ni sa pagpakigbisog uban sa Dios diha sa pag-ampo alang sa mas tin-aw nga pagsabot sa kamatuoran sa Biblia, wala makaila kon unsa ang tinuod nga pagkabalaan.

“Ang tanan nga nagatoo pinaagi sa kasingkasing sa pulong sa Dios pagagutmon ug pagauhaw alang sa kahibalo sa iyang kabubut-on. Ang Dios mao ang Magbubuhat sa kamatuoran. Iyang ginadan-agan ang nangitngit nga salabutan, ug nagahatag sa hunahuna sa tawo ug gahum sa pagsabot ug pag-ila sa mga kamatuoran nga iyang gipadayag.

Si Daniel nakigsulti sa Dios. Ang langit naablihan sa iyang atubangan. Apan ang hataas nga mga dungog nga gihatag kaniya maoy resulta sa pagpaubos sa kaugalingon ug sa mainiton nga pagpangita. Wala siya maghunahuna, sama sa gibuhat sa daghan sa karong panahona, nga walay kalainan kon unsa ang atong pagatoohan, basta lamang kita matinud-anon ug mahigugmaon kang Jesus. Ang tinuod nga gugma kang Jesus magdala ngadto sa labing hugot ug mainiton nga pagsusi mahitungod sa kamatuoran. Nag-ampo si Cristo nga ang iyang mga

tinun-an mabalaan pinaagi sa kamatuoran. Kadtong tapolan kaayo sa paghimo ug madasigon, mainampuonong pagpangita sa kamatuoran, pasagdan sa pagdawat sa mga kasaypanan nga maoy hinungdan sa kapildihan sa iyang kalag.

“Sa panahon sa pagduaw ni Gabriel, ang manalagna nga si Daniel wala makahimo sa pagdawat ug dugang nga pagtulon-an; apan paglabay sa pipila ka mga tuig, nga nangandoy sa pagkahibalo pa ug dugang mahitungod sa mga butang nga wala pa hingpit ikapasabot, siya pag-usab mitumong sa iyang kaugalingon sa pagpangita ug kahayag ug kaalam gikan sa Dios. ‘Niadtong mga adlaw ako si Daniel nagbangutan sulod sa tulo ka tibook ka semana. Wala ako mokaon ug lami nga tinapay, ni unod ni bino wala makasulod sa akong baba, ni nagpahid ako sa akong kaugalingon sa bisan unsa.... Unya giyahat ko ang akong mga mata, ug mitan-aw, ug ania karon, usa ka tawo nga nagsul-ob ug lino, kansang mga hawak gibakus sa lunsayng bulawan sa Uphaz. Ang iyang lawas usab sama sa berilo, ug ang iyang nawong sama sa dagway sa kilat, ug ang iyang mga mata ingon sa mga suga sa kalayo, ug ang iyang mga bukton ug ang iyang mga tiil sama sa kolor sa pinasinaw nga tumbaga, ug ang tingog sa iyang mga pulong sama sa tingog sa usa ka panon.’”

Walay ubos kay sa Anak sa Dios mismo ang nagpakita kang Daniel. Kini nga paghulagway susama sa gihatag ni Juan sa dihang si Cristo gipadayag kaniya didto sa Pulo sa Patmos. Ang atong Ginoo karon moanhi uban sa laing langitnong mensahero aron tudloan si Daniel mahitungod sa mahitabo sa ulahing mga adlaw. Kini nga kahibalo gihatag kang Daniel ug gitala pinaagi sa inspirasyon alang kanato nga ginakabsan na sa mga katapusan sa kalibutan. Review and Herald, Pebrero 8, 1881.

Ang paghubad nga gidala ni Gabriel, “ang tinugyanan nga mensahero sa langit,” ngadto kang Daniel mao ang pagkompleto sa paghubad nga iyang gisugdan na sa paghatag kang Daniel sa kapitulo nuebe. Ang pamaagi sa “linya ibabaw sa linya” nagkinahanglan nga atong ipahiuyon ang paghubad ug ang mga kahimtang nga nalangkit sa duha ka kapitulo, ang nuebe ug napulo, aron sa husto nga pagbahin sa ilustrasyong propetiko. Diha niining paghubad nga ang mga panan-awon sa mga suba sa Ulai ug Hiddekel nagkahiusa.

Nasabtan ni Daniel gikan sa mga sinulat ni Jeremias ug ni Moises nga ang kaluwasan sa katawohan sa Dios haduol na. Sa pagbuhat niana, si Daniel nagrepresentar sa katawohan sa Dios sa katapusang mga adlaw nga makasabut nga ang katapusang kaluwasan sa katawohan sa Dios haduol na. Kadtong katawohan sa katapusang mga adlaw makaila nga sila gilaglag sa espirituhanong pagkakatatag, ingon sa girepresentahan ni Daniel nga gilaglag ngadto sa pagkaulipon sa kapitoan ka tuig nga pagkabinihag sa Babilonia. Unya ilang masabtan nga sila, sama kang Daniel, kinahanglan magpakita sa tubag sa ilang nagkatag nga kahimtang nga nahiuyon sa tambal nga girepresentahan sa “pito ka panahon,” sa Levitico kapitulo baynte-sais.

Sa dihang ang kasinatian sa pagkamapaubsanon nga girepresentar ni Daniel, nga gikinahanglan sa tambal nga gipahimutang sa Levitico 26, mapadayag sa ulahing mga adlaw, ang katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw mag-aantos na sa pagminatay sulod sa usa ka piho nga yugto sa panahon. Kadtong yugto sa panahon matapos sa dihang si Miguel nga arkanghel mokanaug.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

Ug mangalaglag kamo sa taliwala sa mga pagano, ug ang yuta sa inyong mga kaaway molamoy kaninyo. Ug kadtong mahibilin kaninyo magakaniwang sa ilang kasal-anan diha sa mga yuta sa inyong mga kaaway; ug usab tungod sa mga kasal-anan sa ilang mga amahan magakaniwang sila uban kanila. Kon ilang isugid ang ilang kasal-anan, ug ang kasal-anan sa ilang mga amahan, uban sa ilang kalapasan nga ilang nahimo batok kanako, ug nga sila usab naglakaw supak kanako; Ug nga ako usab naglakaw supak kanila, ug gidala ko sila ngadto sa yuta sa ilang mga kaaway; kon unya ang ilang wala masirkunsidar nga mga kasingkasing mapaubsanon, ug unya dawaton nila ang silot sa ilang kasal-anan: Nan hinumdoman ko ang akong tugon kang Jacob, ug usab ang akong tugon kang Isaac, ug usab ang akong tugon kang Abraham hinumdoman ko; ug hinumdoman ko ang yuta. Ang yuta usab biyaan nila, ug magakalipay sa iyang mga adlaw nga igpapahulay, samtang kini magapabiling biniyaan nga walay mga pumoluyo kanila; ug dawaton nila ang silot sa ilang kasal-anan; tungod kay, bisan tungod niini, gitamay nila ang akong mga hukom, ug tungod kay gidumtan sa ilang kalag ang akong kabalaoran. Ug bisan pa niana tanan, sa diha nga anaa sila sa yuta sa ilang mga kaaway, dili ko sila isalikway, ni dumtan ko sila, aron sa paglaglag kanila sa hingpit, ug sa paglapas sa akong tugon uban kanila: kay ako mao ang Ginoo nga ilang Dios. Apan alang sa ilang kaayohan hinumdoman ko ang tugon sa ilang mga ginikanan, nga akong gipagula gikan sa yuta sa Egipto sa atubangan sa mga pagano, aron ako mahimong ilang Dios: Ako mao ang Ginoo. Levitico 26:38–45.